

אליפות העולם בדאייה – אנגליה 1965

האליפות נערכה באנגליה בתחילת יוני 1965. השתתפו בה 27 מדינות כולל ארצות הברית, ברית המועצות ומדינות ממזרח אירופה. האליפות נערכה בשתי קטגוריות. האחת - לדאונים עם מוטת כנף עד 15 מטרים שנקראה Standard Class, והשנייה – לדאונים ללא הגבלת אורך הכנף, שנקראה Open Class.

בכל קטגוריה השתתפו 45 טייסים, כאמור מ-27 מדינות. המשלחת הישראלית השתתפה רק ב- Open Class. המשלחת מטעם "קלוב התעופה הישראלי" כללה 6 משתתפים: ראש המשלחת היה אשר גרסון, הטייס שהתחרה באליפות היה דני ארבר, אנשי הצוות היו אסף שיפמן וג'ינג'י שמיר מסניף רמת דוד, צביקה נחמיאס ומשתתף נוסף, שאיני זוכר את שמו, מסניף תל אביב. את הדאון לתחרות שכרנו באנגליה דרך קלוב התעופה האנגלי. זהו הדאון מסוג Skylark-4, שנחשב לדאון מתקדם עם מוטת כנף של 18 מטר (בארץ באותו זמן הכרנו רק את Skylark-3). המשלחת טסה לאנגליה, עם חניית לילה בפריס, במטוס חיל האוויר מסוג "סטרטוקרוזר". יצאנו כ-10 ימים לפני תחילת התחרות לצורך אימונים וגם תרגולים בפירוק והרכבת הדאון.

האליפות נערכה בבסיס חיל האוויר הבריטי ב South Cerney שפונה מחייליו בגלל האליפות. בטקס הפתיחה ניצבו כל המשלחות ליד הדאונים שלהם והנסיך פיליפ, בעלה של המלכה אליזבת, סקר את הצוותים. על הצוות שלנו הוא כמובן פסח. צריך להבינו, האליפות נערכה רק כ-18 שנה לסיום המנדט הבריטי בישראל וכנראה שעדיין לא סלחו לנו על הפלת 3 ספיטפיירים בריטיים בסיני על ידי טייסי חיל האוויר הישראלי. (כנראה שהם עדיין כועסים, כי עד היום לא ביקר בישראל שום נציג של בית המלוכה הבריטי)

לצורך הגרירה השתמשו במטוסים חד מנועים וחד מושביים שהוטסו על ידי טייסי חיל האוויר הבריטי. במהלך האימונים, לפני התחרות, נפגע הדאון שלנו במהלך נחיתה על מגרש כדורגל. הטייס דני ארבר נכנס עם הדאון לשער והבקיע "גול עצמי" שבגינו החמצנו את היום הראשון לתחרות. האליפות נערכה בשתי הקטגוריות במקביל לאותן המשימות, כך שהיה די צפוף באויר בזמן ההזנקות. המשימות לכל יום היו מגוונות ונערכו בהתאם לתנאי מזג האוויר לאותו יום. היו ימים שלא נערכו תחרויות בגלל גשם או חוסר תנאי דאייה. סך הכל נערכו 6 ימי תחרויות. ביום הראשון (בו כאמור לא לקחנו חלק) המשימה הייתה תחרות מהירות אל יעד במרחק 108 ק"מ. ביום השני המשימה הייתה תחרות מהירות למשולש שנקבע מראש למרחק כולל של 171 ק"מ. ביום השלישי משימה דומה, משולש 173 ק"מ אך לנקודות אחרות. ביום הרביעי לתחרות טיסת מרחק חופשית. (המקום הראשון עבר 336 ק"מ). ביום החמישי תחרות מהירות ליעד במרחק של 162 ק"מ. ביום השישי והאחרון לתחרות, טיסת מרחק אך בנתיב אחיד שנקבע מראש לכל הדאונים.

הזוכה בתחרות מהירות קיבל את מירב הנקודות שנקבעו לאותה המשימה. אלו שהגיעו אחריו קיבלו נקודות לפי אחוז הזמן שפגרו אחרי המנצח. הזוכה בתחרות מרחק קיבל את מירב הנקודות שנקבעו למשימת המרחק ואלו שהגיעו אחריו קיבלו נקודות לפי אחוז המרחק שפגרו אחרי המנצח. זה שצבר את מירב הנקודות בימי התחרות הוא זה שניצח.

ב Standard Class ניצח צרפתי עם 4945 נקודות.

ב Open Class ניצח פולני עם 5269 נקודות.

הטייס שלנו, דני ארבר, צבר 2855 נקודות ב-5 ימי תחרות והגיע למקום ה-25 מתוך 41 מתחרים ב Open Class.

הטיסה חזרה ארצה נערכה מפריס אליה הגענו בכוחות עצמנו ברכבת מלונדון לפריס ומעבורת על תעלת למאנש. בפריס בילינו כמה ימים והספקנו לחזות ב"סלון האוירי" בלה בורז'ה בפריס שהיה גם כן חוויה בפני עצמה.

מה שנשאר לי מהאליפות אלו סרטי 8 מ"מ שצילמתי באורך כשעה וסיכות לדש החולצה שהחלפתי תמורת סיכת קלוב התעופה הישראלי עם חברים ממשלחות שלקחו חלק בתחרות. (כולל סיכה של קלוב התעופה הסובייטי).

חוויה מיוחדת שאני זוכר מהאליפות היא מופעי אירובטיקה בדאון מתקדם מסוג Dart-15 שנערכו בזמנים שדאוני התחרות יצאו למשימתם והשדה היה פנוי למופעים הללו. בין מופעי האירובטיקה אפשרו

המארגנים לאנשי המשלחות לטוס על הדאון הזה. היית צריך רק להירשם ולא בקשו שום תעודה, ביטוח, או מסמך אחר, כדי לבדוק את הכישורים וההרשאות שבידך. ניצלתי את ההזדמנות, נרשמתי ועליתי לטיסה. המטוס גרר אותי ל-2500 רגל וסימן להשתחרר בתוך להקה של כ-20 דאונים שחגו באויר כמו להקת חסידות. זו הייתה חוויה מיוחדת במינה להשתלב בטיסה עם כל כך הרבה דאונים. לאחר כ-30 דקות הבחנתי שיורים רקטות ממגדל הפיקוח. למרות שלא הגבילו אותי בזמן הטיסה, הבנתי שצריכים את הדאון למופע אירובטיקה ונחתתי, ואכן, הדאון נלקח מיד לתצוגת אירובטיקה שכללה "לולאות" בגובה נמוך מעל השדה להנאת הצופים. עברו מאז מעל 50 שנה ואני עדיין זוכר את האליפות כאחת החוויות המהנות יותר שהשתתפתי.

אסף שיפמן